

Św. Kunegunda – 3 marca

Urodziła się ok. 978 r., jako córka hrabiego Luksemburga. Dorastała w bardzo religijnym domu. Około 1000 r. poślubiła księcia Henryka z Bawarii, późniejszego króla Niemiec. Henryk II był równie gorliwym chrześcijaninem jak Kunegunda. Oboje uczynili wiele dla wzrostu Kościoła, Niemiec i cesarstwa. Kunegunda w 1017 r. utworzyła słynny klasztor w Kaufungen. Jej życie obrosło wieloma legendami. Według jednej z nich bezdzietność pary cesarskiej była efektem ślubów czystości, które małżonkowie złożyli sobie w noc poślubną. Inna opowieść mówi, że ślubów takich nie było, a nawet, że Henryk pod wpływem podszeptów zaczął podejrzewać małżonkę o niewierność. Wówczas Kunegunda, by dowieść swojej niewinności, bosko przeszła po rozżarzonych węglach. Nie doznała żadnego uszczerbku, cnota jej została doowiedziona, a cesarz kazał oszczerców wbić na pal. Po śmierci męża Kunegunda złożyła śluby zakonne, a cały majątek rozdała biednym. Zmarła 3 marca 1033 r., a w rok 1200 kanonizował ją papież Innocenty III. Przedstawia się ją w habitach zakonnym trzymającą w ręku kościół. Jest patronką ciężarnych kobiet i chorych dzieci.

Modlitwa. Jezu Najśłodszy, daj, abym zawsze chciał i pożałował tego, co Tobie jest bardziej miłe i więcej Ci się podoba. A moje chcenie i niechcenie niech będzie jedno z Twoim. Amen.

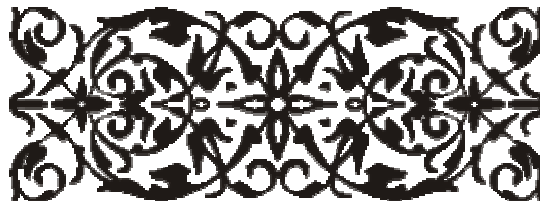
Bł. Maria Karłowska – 24 marca

Przyszła na świat 4 września 1865 r. w Słupówce na Pomorzu. Pochodziła z rodziny ziemiańskiej, jednak interesowała się losem dziewcząt z biednych rodzin i ze środowisk moralnie zagrożonych. Po śmierci rodziców, rozpoczęła pracę w szwalni swojej siostry. Po pracy krążyła po najbiedniejszych ulicach Poznania, by pomagać cierpiącym. Aby jak najlepiej wykonywać to zadanie, zrezygnowała z założenia rodziny i złożyła prywatny ślub czystości. Początkowo Maria ukrywała swoją posługę. Dopiero od 1884 r. podjęła działalność jawną, ponieważ dobro dziewcząt uratowanych przed prostytucją wymagało, by dać im dach nad głową i możliwość wyuczenia jakiegoś zawodu. Założona przez nią placówka otrzymała nazwę Zakład Dobrego Pasterza. Tak narodził się ruch, który stał się zaczątkiem Zgromadzenia Sióstr od Boskiego Pasterza i Boskiej Opatrzności. Mimo wielkiego uznania ze strony władz niemieckich, a po wyzwoleniu władz polskich siostry same musiały dźwigać brzemię za swoje placówki, bowiem uznanie to nigdy nie przełożyło się na wsparcie finansowe. Matka Maria umarła 24 marca 1935 r. na Pomorzu. Beatyfikowana została 6 czerwca 1997 r. **Modlitwa.** Miłosierny Boże, Bł. Maria Karłowska naśladowała Twoją odwagę w miłości do grzeszników. Umocnij w naszych sercach wiarę w to, że nigdy nie odwracasz się od grzeszników. Amen.

Bł. Hilary Paweł Januszewski – 25 marca

Paweł urodził się w 1907 r. w Krajenkach koło Tucholi. Z powodu braku pieniędzy musiał przerwać naukę w gimnazjum. Kształcił się w domu, pod opieką siostry nauczycielki. Do gimnazjum mógł powrócić dzięki pomocy księży Michalitów. Po maturze wstąpił do karmelitów i przyjął imię Hilary. Nowicjat odbył we Lwowie. Po jego zakończeniu studiował filozofię. Został wysłany na studia do Rzymu. Tu przyjął święcenia kapłańskie. Po uzyskaniu tytułu doktora wrócił do Polski i został prefektem kleryków w zakonie karmelitów. Po wybuchu II wojny światowej został wywieziony do obozu w Sachsenhausen, a następnie do Dachau. W czasie pobytu w obozach służył współwzięniom pociechą duchową, dzielił się z nimi swoimi racjami żywieniowymi. Gdy w obozie wybuchła epidemia tyfusu dobrowolnie zgłosił się, by pomagać chorym i nieść im posługę religijną. Wycieńczony, po trzech tygodniach zaraził się tyfusem i zmarł. Został beatyfikowany przez Jana Pawła II w 1999 roku.

Modlitwa. Panie, spraw, by przykład o. Hilarego trwał wiecznie w pamięci ludzi. By miłość bliźniego zagościła między ludźmi i nigdy nie zabrakło w nas współczucia dla krzywdy i cierpienia. Amen.

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Marzec
Nr III

Św. Edward Angielski – 18 marca

Edward, syn angielskiego króla, urodził się ok. 962 r. jego matka umarła, kiedy był małym dzieckiem. Po śmierci króla zyskał prawo do korony. Jednak jego macocha chciała uczynić królem, swojego syna Elfryda. Dzięki poparciu arcybiskupa Canterbury Dunstana Edward uzyskał tron i mógł kontynuować reformę rozpoczętą przez ojca, a mającą na celu przyczynić się do wzrostu znaczenia duchowieństwa. Ponad wszystko umiłował Boga i Kościół. Był hojny dla biednych, wierny wierze chrześcijańskiej. Jego polityka jednak nie odpowiadała szlachcie. W 978 r. Edward, wracając z polowania, został zabity przez morderców nasyłanych na niego przez macochę Elfrydę. W okolicy mieszkała pewna kobieta, ślepa od urodzenia. Nocą po zabójstwie króla owa kobieta ujrzała jasne światło. Krzyknęła Panie, zmiłuj się! i nagle odzyskała wzrok. Ona to odnalazła ciało zamordowanego króla. Pochowano go bez żadnych honorów. W 1001 r. Edwarda obwołano świętym męczennikiem, odnaleziono relikwie i przewieziono je do opactwa w Shaftesbury. **Modlitwa.** Edwardzie, młody królu i wierny sługo Boży, wstawiaj się za nami u Ojca, byśmy zawsze odnajdywali siłę, aby wypełniać Jego wolę. Amen.

Św. Dyzma (Dobry Łotr) – 25 marca

Zgodnie z tradycją Dyzma był tzw. Dobrym Łotrem, ukrzyżowanym wraz z Jezusem. Możemy o nim przeczytać w Łk 23,39-43. Jest symbolem Bożego Miłosierdzia, tak jak zły łotr jest ostrzeżeniem dla zatwardziałych grzeszników. Zły łotr urągał Jezusowi i dołączył do grona prześladowców Jezusa. Kościół Wschodni czci Dobrego Łotra jako męczennika. W liturgii Kościoła prawosławnego słowa Dobrego Łotra wypowiedziane na Golgocie są cytowane przed sakramentem Komunii świętej. Do kultu Dyzmy przyczynił się św. Hieronim, który nazwał go męczennikiem. Św. Dyzma jest jednym z patronów diecezji przemyskiej. Jest powszechnie uważany i doznaje czci jako patron nawróconych grzeszników. Sam bowiem miał to szczęście, że w ostatniej chwili życia przeszedł do grona zbawionych. **Modlitwa.** Święty Dyzmo, Jezus zapewnił cię, że będziesz w niebie. Prosimy Cię spraw, abyśmy i my dostrzegali nasze grzechy. Abyśmy i my potrafili okazać skruchę. Abyśmy i my byli godni Jego przebaczenia. Amen